

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 27. Leges contra Hæreticos in Oriente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

tur, ut Episcopi Donatistæ intra quatuor ^{Sæculum V.}
Menses Carthagine conveniant, & Epis- ^{A. C. 410.}
copi utrinque delecti mutuo conferant.
Si Donatistæ, ter vocati, non venerint,
suarum Ecclesiarum possessione priven-
tur. Marcellinus in his collationibus
Iudex constituitur, (*) ut mandatum
istud, aliasque Leges pro Religione Ca-
tholica editas exequatur. Eique Impe-
rator Potestatem tribuit, ex Ministris
Proconsulis, Vicarii Prætorio Præfecti
omniumque aliorum Prætorum assumen-
di quoscunque ad perficienda sua manda-
ta sibi necessarios existimaverint. Istud
Rescriptum Ravennæ pridie Idus Octobr.
anno 410. datum.

§. XXVII.

Leges contra Hæreticos in Oriente.

In Oriente quoque contra Hæreticos Le-
ges ferebantur. Eodem anno 410. ^{L. 48. C. Th.}
21. Febr. seu Nono Kal. Martii, Varano ^{de Hæ.}
Consule edita Lex est, ad Anthemium
Prætorio in Oriente Præfectum directâ,
H h 2 qua

(*) Hic Anonymo I consentio, dicenti, Mar-
cellinum in rigore Judicis Personam non susti-
nuisse, nec Imperatorem eidem id muneris, quod
ipse non habebat, potuisse tribuere, sed Episco-
pos, spe majoris Boni, quale erat conversio
plurimorum Donatistarum, quæ etiam secuta est,
non nihil dissimulasse.

Sæculum V.
A.C. 410.

L. 49. l. 50.
60d.

Synes. ep. 5.
p. 166.

Socr. VII.
c. 3.

qua prohibetur, ne Montanistæ, & Priscillianistæ ad juramentum Militiæ præstandum admittantur, nec ideo ab oneribus municipalibus, aliisque, quibus conditione nascendi subjiciuntur, exempti sint. Priscillianistæ, de quibus hinc mentio fit, non sunt Sectatores Priscilliani, sed Priscillæ falsæ Montanæ Prophetissæ Discipuli. Prima Mensis sequentis Martii Lex alia contra Eunomianos lata, qua prohibentur donatione vel testamento quidquam dare vel accipere. Quæ donata fuerint, Fisco addicantur, nec ea quisquam privatus ab Imperatore dono acquirere possit. Nempe Catholicorum aliqui Hæreticos non tam amore Religionis, quam pecuniæ deferebant, atque eorum spoliis inhiabant; at sordidam avaritiam Sancti Episcopi damnabant.

Sub idem tempus Episcopus Synnadenus in Phrygia, cui nomen Theodosius, Hæreticos illius Regionis, in qua multos Macedonianos reperire erat, fervide persequabatur. Eos non ex Civitatibus solum, sed etiam ex agris ejiciebat. *Hac vero agendi ratione* (inquit de eo Socrates) *non sequebatur morem Ecclesiæ Catholicæ, quæ neminem persequi solet.* Vult dicere, nimium fuisse hujus viri furorem. Etenim non Fidei zelo, sed cupiditate, ut detractis Hæreticorum potiretur divitiis, agebatur. Omnem ergo contra Macedonianos

donianos movebat lapidem, in Judicium Sæculum V.
A.C. 410.
vocabat, Clerici, ipso jubente, arma ca-

piebant. Neminem autem magis quam
eorumdem Episcopum nomine Agapetum
vexabat, cumque ipso quidem Judice Ma-
gistratus illius Provinciæ eum non satis
punirent, Constantinopolim se contulit, ut
mandatum a Præfecto Prætorio impetra-
ret. Dum ipse Constantinopoli moratur,
Agapetus desperatione impulsus, quis
crederet? optimum consilium arripuit.
Nam postquam cum omnibus Clericis
suis deliberasset, convocato populo, per-
suasit, ut Fidem Catholicam amplecte-
rentur. Deducit ad Ecclesiam, recitat
consuetas preces, & in Cathedra, quam
Theodosius occupare solebat, confidet.

Itaque Agapetus, conjunctis diversæ
Communions populis, exinde Confub-
stantialitatem Verbi docuit, & Possessio-
nem Ecclesiarum, quæ Synnadenſi sube-
rant, adiit. Theodosius haud diu postea
cum mandatis Præfecti reversus, tantæ
mutationis nescius, recta ad Ecclesiam
contendit, sed omnium consensu repelli-
tur. Constantinopolim deinde rediit, &
apud Episcopum Atticum injuria se expul-
sum querebatur, verum Atticus videns
totam hanc causam ad Ecclesiæ emolu-
mentum versam esse, Theodosium conſo-
labatur, & Auctor erat, ut vitæ privatæ
tranquillitatem eligeret, & Bonum publi-

Hh 3

cum

Sæculum V. cum proprio commodo anteponeret. Ad
A. C. 410. Agapetum vero scripsit; sollicitus esse
 nollet, an Theodosius irasceretur, sed Epis-
 copatum servaret.

§. XXVIII.

*Quæ Colloquium Carthaginense præ-
 cesserunt.*

Ubi Marcellinus Tribunus Carthaginen-
 pervenit, quod habebat, Mandatum
Coll. 1. c. 5. exhibuit; in eo omnes Episcopi Africa
Aug. brev. tam Catholici, quam Donatistæ intra qua-
Coll. 1. c. 5. tuor Menses, nempe prima die Junii Car-
 thaginem venire monebantur, ad celo-
 brandum ibi Concilium. Omnibus et-
 iam Civitatum Magistratibus Marcellinus
 mandavit, ut id Episcopis significant, rursusque
 Imperatoris Rescriptum, & hoc
 Decretum indicent. Promittit, etiam si
 id sibi ab Imperatore non esset manda-
 tum, Episcopis Donatistis, qui venire pro-
 miserint, Ecclesias, vi Legum ipsis abla-
 tas, esse reddendas, & potestatem facit,
 alium quoque Judicem eligendi, qui se-
 cum hujus Litis arbiter sit. Tandem ju-
 ramento affirmat, nihil se nisi ex Justitiæ
 Legibus acturum, Donatistas lenissime ha-
 biturum, & singulis plenam domum re-
 meandi libertatem fore. Prohibet ne
 quis interim auctoritate Legum antece-
 dentium quemquam in Judicio persequa-
 tur. Istud Edictum 14. Kalendas Martii,
 id